

Det grænser til det ”vand-vittige”

At Folketinget vil regulere og kontrollere, har foreløbigt vist sig at gøre prisen på godt, sundt drikkevand dyrere.

Vandsektoren kan ikke redde den danske økonomi gennem en skjult skat. Arkivfoto: Jens Dresling

SVEND BRANDSTRUP HANSEN, BESTYRELSESFORMAND | HENRIK HARREGAARD JORDALEN, DIREKTØR VANDCENTER DJURS, GRENAA

I 2010 trådte vandsektorlov 1.0 i kraft. Baggrunden for loven var, at Folketinget åbenbart havde mistillid til, at vandforsyningerne blev drevet økonomisk forsvarligt, og at vand til forbrugere, industri og landbrug derfor var for dyrt. Man pålagde herefter vandforsyningerne, både de kommunalt ejede og de forbrugerejede, de samme krav til indberetning og effektivisering, til trods for at flere rapporter indikerede, at de forbrugerejede forsyninger styret af en generalforsamlingsvalgt bestyrelse typisk havde lavere vandpriser.

Dette regime har til dags dato kostet forbrugerne i vores vandværk, Vandcenter Djurs a.m.b.a., 1,5 mio. kr. i ekstra omkostninger til revision samt til ekstra administrationstid.

For de samme penge kunne vi have anlagt ca. 5 km ny forsyningsledning i landzonen til gavn for mindre naboforsyninger. Ærgerligt.

Den nyeste revision, vandsektorlov 2.0, som ændrer det tidligere prisloftsystem til en økonomisk ramme for både drift og investeringer og efterfølgende krav om effektiviseringer hvert år, vil med årene slide på vores tekniske anlæg og dermed reducere forsyningssikkerheden. Forsyningssikkerhed er flere ting, bl.a. også sikring af vores vandindvindingsområder, eventuelt flytning af pumpeenheder, køb af arealer og plantning af skov. Alt sammen udgifter, der indgår i kravet om effektiviseringer (læs besparelser, igen læs mistillid). At ministeren så kommer med udtalelser om, at forsyningerne, også vandforsyningen, måske skal privatiseres, dvs. de private vandforsyninger skal privatiseres, så mangler vi helt forståelse for den del af ministeriet, der har med forsyningssektoren at gøre.

Vi har forståelse for, at monopolvirksomheder som vandforsyninger skal kontrolleres, vi mener dog, at der bør differentieres mellem a.m.b.a.-selskaber og kommunalt ejede selskaber. Som a.m.b.a.-selskab er vi generalforsamlingsvalgt til et bestyrelsesarbejde med ansvar over for ejerne på pris, miljøansvarlighed og forsyningssikkerhed. Vores takster skal godkendes af generalforsamlingen og den lokale myndighed, som er kommunen. At Folketinget så også vil regulere og kontrollere, har foreløbigt vist sig at gøre prisen på godt, sundt drikkevand fra vores vandværk dyrere.

Fuld forståelse

Vi har det godt med de miljøforanstaltninger, vi skal leve op til, bl.a. indsatser på vandindvindingsområder og de udgifter, vi får i den forbindelse. Vi har også fuld forståelse for, at vi skal kontrolleres på prisen pr. m³ vand, vi sælger til forbrugeren, men det sidste, vi nu skal kæmpe med, er, at vi som forbrugerejet selskab nu også er skattepligtige som selskab. Vi føler, at det kammer over i centraladministrationen, det virker, som om der totalt mangler overblik over konsekvenserne af tiltag i forhold til den virkelige verden, vi lever i.

Ved ændringen af den første lov fjernede man det eneste fornuftige, der var i den: ”intern overvågning”, som betød, at forsyningerne skulle dokumentere, at de handlede billigst muligt ind. Dette skulle endda dokumenteres med revisionspåtegning årligt.

Vi har brug for, at der kommer nogen og tør åbne øjnene på politikerne og forklare dem, at den nuværende regulering kun vil føre til besparelser i forsyningerne, som i sidste ende bliver dyrere, når en nedslidt forsyning skal gennemrenoveres.

Derfor:

Kære politikere, få nu fingrene væk fra de forbrugerejede forsyninger, og lad dem fortsætte deres drift efter et godt dansk afprøvet princip, som har vist sin berettigelse gennem mange år. Vandsektoren kan ikke redde den danske økonomi gennem en skjult skat.

Apropos skat. Det var ikke intentionen i den første lov, at vandforsyningerne skulle betale nogen betydende skat. Politikerne glemte bare at afstemme aftalen med Skatteministeriet, som har en anden opfattelse af sektoren, hvilket betyder, at der nu ligger en samlet skat og venter i størrelsesordenen 25 mia. kr. ifølge foreningen Danske Vandværker.

Der er kun forbrugerne, landbrug og industrien til at betale.

Hvor blev det billige vand af?